

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Κριτική ἀναφορὰ σὲ Ὁμιλία τοῦ Χαλκηδόνου κ. Ἐμμανουὴλ

Στῶμεν καλῶς!

Οἱ Οἰκουμενιστὲς

αὐτοαποκαλοῦνται «Φύλακες τῆς Πίστεως»,
ἐνῶ ταυτόχρονα τὴν προδίδουν*

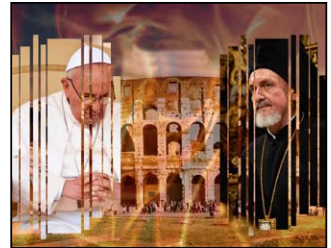
Μέρος Β΄

«Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν,
οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων,
ἔσωθεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες»

(Ματθ. ζ' 15)

Σημεῖο τρίτο

Ἐπειτα ἀναφέρει ὁ Χαλκηδόνος: «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία πάντα προσπαθεῖ νὰ φέρει τις Χριστιανικὲς Ὁμολογίες σ' ἓναν κοινὸ τόπο μὲ στόχο τὴν ἀναζήτηση τῆς χαμένης ἐνότητας τῶν Χριστιανῶν, ὥστε ὅλοι νὰ φτάσουν στὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως».

Ἐδῶ ἐγκεῖται ἡ βασικὴ πλάνη τῶν Οἰκουμενιστῶν. Προβάλλουν τὴν ὡραιοφανῆ ἔννοια τῆς ἐνότητας, ἐνῶ ἀποσιωποῦν καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν μετάνοια τῶν αἰρετικῶν. Στόχος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας δὲν εἶναι ἡ ἀπροϋπόθετη ἐνότητα μὲ τοὺς αἰρετικούς, ἀλλὰ προηγεῖται ἡ ἐν μετάνοια ἐπιστροφή τῶν αἰρετικῶν στοὺς κόλπους τῆς «Μίας Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας». Οἱ Οἰκουμενιστὲς, ὥστόσο, δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν μετάνοια, κάτι πού φαίνεται καὶ ἀπὸ δηλώσεις πού ἔχει κάνει ὁ Βαρθολομαῖος, τὸν ὁποῖο ὁ Χαλκηδόνος ἐκθειάζει στὴν συνέχεια τῆς ὁμιλίας του.

Ἔχει πεῖ ὁ Βαρθολομαῖος: «**Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἐπιδιώκει νὰ πείσῃ τοὺς ἄλλους περὶ συγκεκριμένης τινος ἀντιλήψεως τῆς ἀληθείας ἢ τῆς ἀποκαλύψεως, οὔτε ἐπιδιώκει νὰ τοὺς μεταστρέψῃ εἰς συγκεκριμένον τινὰ τρόπον σκέψεως**»¹⁹, ἐνῶ σὲ ἄλλη περίπτωση δήλωσε: «**ἐναγκαλιζόμεθα ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν αὐτὴν [ποῦ ἀναζητᾷ τὴν ἀλήθεια] καὶ παρακολουθοῦμεν ἐν ἄκρα σιωπῇ καὶ προσευχῇ τὴν πορείαν τῆς, εἴτε συμβαδίζει μὲ ἡμᾶς (τοὺς χριστιανοὺς) εἴτε ἀκολουθεῖ ἄλλον δρόμον (λ.χ. τὸν Ἰουδαϊσμὸν ἢ τὸ Ἰσλάμ)**»²⁰.

Μὲ λίγα λόγια, ἀρνοῦνται οἱ Οἰκουμενιστὲς τὴν ἱεραποστολὴ πρὸς τοὺς αἰρετικούς καὶ τοὺς ἀλλόθρησκους, περιφρονώντας τὴν Καινὴ Διαθήκη ποῦ προστάζει «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν» (Ματθ. 28, 19-20) καὶ ἀψηφώντας τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες ποῦ τιμωροῦν τὸν Ἐπίσκοπο ποῦ ἀμελεῖ γιὰ τὴν ἐπιστροφή στὴν Ὁρθοδοξία, τῶν αἰρετικῶν τῆς ἐπαρχίας του²¹.

Μάλιστα, σύμφωνα μὲ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, πρόκειται γιὰ εἶδος ἀθεΐας «τὸ νὰ παραιτῆται κανεὶς νὰ ἀναφέρῃ τὰ δόγματα περὶ Θεοῦ» καὶ «τὸ νὰ μὴ ἐξηγῆ τις θεολογίες τῶν ἱερῶν πατέρων σὲ ὅσους δὲν γνωρίζουν, ἀλλὰ νὰ τις ἀπορρίπτῃ καὶ ἀθετῇ»²². **Ἀναρωτιόμαστε, λοιπόν, πῶς οἱ Οἰκουμενιστὲς περιμένουν «ὄλοι νὰ φτάσουν στὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως», ὅπως ὑποκριτικὰ ἀναφέρει ὁ Χαλκηδόνας, ἐνῶ ταυτόχρονα ἀρνοῦνται τὴν ἱεραποστολή;**

Αὐτὸς ὁ ὑπερτονισμὸς τῆς ἐπιφανειακῆς ἐνότητος ἀπὸ τοὺς Οἰκουμενιστὲς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὰ λόγια ποῦ εἶπε ὁ Χαλκηδόνας, ἀναφερόμενος στὴν Σύνοδο τῆς Χαλκηδόνας (Δ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος), νωρίτερα στὴν ἴδια ὁμιλία: «Μποροῦμε νὰ κατανοήσουμε τὴν σημασία τῆς ὁμολογίας Πίστεως τῆς Χαλκηδόνας. Ὡστόσο, πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε ὅτι –μιλώντας ἱστορικὰ– αὐτὴ ἢ εὐγενὴς προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνάκτηση τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας ἀπέτυχε ὡς πρὸς αὐτό. Ὁ Ὄρος τῆς Συνόδου προκάλεσε βίαιη ἀντίδραση σὲ ὀρισμένες ἀνατολικὲς ἐπαρχίες τῆς Αὐτοκρατορίας». Δηλαδή, φτάνει ἀκόμα καὶ στὸ σημεῖο νὰ ἐλέγξει ὀλόκληρη Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ἐπειδὴ δῆθεν δὲν ἐπέφερε τὴν ἐνότητα καὶ μάλιστα προκάλεσε καὶ βία, σύμφωνα μὲ τὸν Χαλκηδόνα.

Μήπως ἡ Σύνοδος τῆς Χαλκηδόνας, ποῦ διατύπωσε τὸ ὀρθὸ

δόγμα για τις δύο φύσεις του Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐθύνεται για τὸ ὅτι κάποιοι αἰρετικοὶ (Μονοφυσῖτες) δὲν τὸ δέχτηκαν αὐτὸ καὶ ἀποκόπηκαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία; **Θ**ὰ ἔπρεπε νὰ προτιμήσει ἡ Σύνοδος τὴν δῆθεν εἰρήνη καὶ τὴν δῆθεν ἐνότητα παρὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς Ἀλήθειας, ὅπως κάνουν οἱ Οἰκουμενιστές; **Σ**αφῶς ὄχι, ἀφοῦ ὅπως διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος **«αὐτὸ κατεξοχὴν εἶναι ἡ εἰρήνη, ὅταν δηλαδὴ ἀποκόπτεται αὐτὸ πού ἔχει ἀσθενήσει, ὅταν ἀποχωρίζεται αὐτὸς πού στασιάζει. [...] ὁ Κύριος ἤθελε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ συμφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν εὐσέβεια. Ἐπειδὴ ὁμως ἐκεῖνοι στασιάζουν, γίνεται πόλεμος»**²³, ἐνῶ ἀλλοῦ λέει: **«Ἄν κάποιον δεῖς ὅτι ζημιώνεται ἡ εὐσέβεια, νὰ μὴν προτιμήσεις τὴν ὁμόνοια ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ νὰ σταθεῖς γενναῖα μέχρι θανάτου»**²⁴.

Στὸ ἴδιο πνεῦμα καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ ὁποῖος τονίζει: **«Κρείσων γὰρ ἐμπαθοῦς ὁμονοίας ἢ ὑπὲρ εὐσεβείας διάστασις»**²⁵, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει: **«Δὲν εἶναι κάθε εἰρήνη ἄψογη καὶ καλή, ἀλλὰ πολλές φορές εἶναι ἐπισηφαλὴ καὶ μακριὰ ἀπὸ τὴν Θεῖα ἀγάπη ἰδιαίτερα ἂν εἰρηνεύουμε καὶ συμφωνοῦμε στὴν κατάλυση τῆς ἀλήθειας»**²⁷.

Μάλιστα, ὅπως κατηγορηματικὰ τονίζει, στὸ προαναφερθὲν ἄρθρο του καὶ ὁ π. Θεόδωρος Ζήσης: **«Ἡ ἀποκοπὴ τῶν αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας δὲν παραβλάπτει τὴν ἐνότητα, ἀλλὰ τὴν ἐνισχύει, καὶ τὴν προφυλάσσει, ὅπως στὴν πράξη ἀποδεικνύεται ἀπὸ ὅλες τὶς συνοδικὲς ἀποφάσεις ἐναντίον τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν σχισμάτων»**²⁶.

Σημεῖο τέταρτο

Ὁ Χαλκηδόνος συνεχίζει λέγοντας: **«Γιὰ κάθε Σύνοδο τῆς Λυῶνος ἢ Ὁρθοδοξία γεννᾷ ἕναν Γρηγόριο Παλαμᾶ, γιὰ κάθε Φερράρα-Φλωρεντία ἕναν Μάρκο Εὐγενικό. Στους σημερινούς καιροὺς οἱ φύλακες τῶν τιμαλφῶν τῆς Πίστεως παραμένουν ἄγρυπνοι»**.

Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν συνέχεια τῆς ὁμιλίας του, ὡς «φύλακες τῶν τιμαλφῶν τῆς Πίστεως» πού «παραμένουν ἄγρυπνοι» θεωρεῖ ὁ Χαλκηδόνος τὸν Βαρθολομαῖο καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, μὴ διστάζοντας μάλιστα νὰ φτάσει στὸ σημεῖο νὰ τοὺς παραλληλίσσει μὲ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ καὶ τὸν Ἅγιο Μάρκο τὸν Εὐγενικό, οἱ ὁποῖοι πρωτοστάτησαν κατὰ τῶν αἱρέσεων τῆς ἐποχῆς τους.

Δυστυχῶς, ὅμως, ὁ Βαρθολομαῖος ἔχει ἀπὸ καιροῦ ἀφήσει τὴν προστασία τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ «ἀγρυπνᾶ» γιὰ τὴν προώθηση τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀφοῦ σύμφωνα μὲ τὸν ἴδιο «**Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ Ὁρθόδοξοι, Προτεστάνται καὶ Εβραῖοι, Μουσουλμᾶνοι καὶ Ἴνδοί, Βουδισταὶ καὶ Κομφουκιανοὶ** θὰ πρέπει νὰ συντελέσουμε ὅλοι μας στὴν προώθηση τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν τοῦ οἰκουμενισμοῦ»²⁸. Ἔτσι, συμπροσεύχεται μὲ τὸν Πάπα καὶ πάσης φύσεως αἰρετικούς καὶ ἀλλόθρησκους.

● **Χαρακτηριστικὸ εἶναι, μάλιστα, ὅτι σὲ δύο (τοῦλάχιστον) περιπτώσεις μνημονεύτηκε στὸ Φανάρι ὁ Πάπας** ὡς «ἀγιώτατος καὶ ἐπίσκοπος» τὸ 2006²⁹ καὶ ὡς «ἀγιώτατος καὶ μακαριώτατος» τὸ 2014 (μὲ τὴν συμμετοχὴ καὶ τοῦ Χαλκηδόνης Ἐμμανουήλ, τότε ὡς Μητροπολίτη Γαλλίας)³⁰. **Αὐτὸ ἔρχεται σὲ πλήρη ἀντίθεση μὲ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερος μὲ τὴν διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, μὲ τὸν ὁποῖο ὁ Χαλκηδόνης προσπαθεῖ νὰ παραλληλίσει τὸν Βαρθολομαῖο.**

Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος τονίζει χαρακτηριστικά: «Νὰ ἀποφεύγετε λοιπὸν καὶ ἐσεῖς ἀδελφοί, τὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μὲ τοὺς ἀκοινωνήτους καὶ τὸ μνημόσυνο τῶν ἀμνημονεύτων. Δεῖτε, ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς Μᾶρκος σᾶς λέγω, ὅτι ὁποῖος μνημονεῦει τὸν πάπα ὡς Ὁρθόδοξο ἀρχιερέα, εἶναι ἔνοχος νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλο τὸν Λατινισμό, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ξυρίσματος τῆς γενειάδος. Ὁ Λατινόφωνος αὐτὸς θὰ καταδικαστεῖ μαζί μὲ τοὺς Λατίνους καὶ θὰ θεωρηθεῖ ὡς παραβάτης τῆς πίστεως»³¹.

Ἄρα, λοιπὸν, ὁ Βαρθολομαῖος δὲν εἶναι «φύλακας τῆς πίστεως», ὅπως προσπαθεῖ νὰ μᾶς πείσει ὁ Χαλκηδόνης Ἐμμανουήλ, ἀλλὰ «**παραβάτης τῆς πίστεως**», σύμφωνα μὲ τὸν Ἅγιο Μᾶρκο τὸν Εὐγενικό, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, ὅπως εἶδαμε παραπάνω. **Κάθε σύγκρισή του, λοιπὸν, μὲ αὐτοὺς τοὺς Ἁγίους εἶναι τελείως ἀβάσιμη καὶ διαστρεβλωτικὴ τῆς πραγματικότητος.**

(Ἔπεται συνέχεια)

(*) Περιοδ. «Θεοδρομία», τεῦχος 2 / Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2023, σελ. 189-218. Τοῦ Ἀθανασίου Μπόλλα. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

19. Σύναξις Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν, Πατριάρχου Βαρθολομαίου Οἰκουμενιστικὰ Λεχθέντα καὶ Πραχθέντα (Μέρος 1ον), νούμερο 12. <https://katanixi.gr/oikoumenismos/synaxis-orthodoxon-klirikon-kai-monach-2/>. Ἐφημερίδα «Καθολικὴ» (22-7-2003) 4-5. Νικόλαος Σωτηρόπουλος, Ἀντιοικουμενιστικά, Ἀθήναι 2004, σελ. 24-26. Πρωτοπρεσβ. Θεόδωρος

Ζήσης, «Γένεση και εξέλιξη τῆς πατρομαχικῆς μεταπατερικότητος», *Θεοδρομία* ἔτος ΙΔ', τεύχος 1 (Ιανουάριος-Μάρτιος 2012) 45-46. **Βλ.** και: https://anti-ecumenist.blogspot.com/2012/09/blog-post_4351.html.

20. «**Ἐὰν σταθῶμεν μὲ τὸ προσήκον δέος ἀπέναντι τῶν προσωπικῶν ἀναζητήσεων ἐκάστης ψυχῆς, ἡ ὁποία, γεννηθεῖσα εἰς ὠρισμένην θρησκευτικὴν παράδοσιν, ἀνοίγει τὰς πτέρυγὰς τῆς, διὰ νὰ πετάξῃ εἰς ἀναζητήσιν τοῦ Ἁγαπημένου, ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἔχομεν ἀνθρώπινον χρέος νὰ σεβασθῶμεν ἀπολύτως τὴν προσωπικὴν πορείαν ἐκάστου πρὸς τὴν ὑπερτάτην ἀγάπην. Τότε ἐναγκαλιζόμεθα ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν αὐτὴν καὶ παρακολουθοῦμεν ἐν ἄκρῳ σιωπῇ καὶ προσευχῇ τὴν πορείαν τῆς, εἴτε συμβαδίζει μὲ ἡμᾶς (τοὺς χριστιανούς) εἴτε ἀκολουθεῖ ἄλλον δρόμον (λ.χ. τὸν Ἰουδαϊσμόν ἢ τὸ Ἰσλάμ), διότι ὁ Ἁγαπημένος Θεός, ὁ Κύριός τῆς, τὴν ἀναμένει καὶ θὰ τῆς δείξῃ τὸν δρόμον. Δὲν χρειάζεται ἀπὸ μέρους ἡμῶν οὐδεμία βία, οὐδεμία πίεσις, μόνον στοργὴ καὶ εἰρήνη». **Σύναξις Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν, Πατριάρχου Βαρθολομαίου Οἰκουμενιστικὰ Λεχθέντα καὶ Πραχθέντα (Μέρος 2ον),** νούμερο 12. <https://katanixi.gr/oikoumenismos/synaxis-orthodoxon-klirikon-kai-monach-3/>. Ἄρθρο μὲ τίτλο «Ἡ ταῦτισις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μὲ τὰς θέσεις τῆς Μασωνίας εἶναι σύμπτωσις;», *Ὁρθόδοξος Τύπος* (23-12-2011) ἀριθμὸς φύλλου 1907, σελ. 1, 7. «**Διαθρησκειακὴ Βρυξελλῶν, ἐνώπιον ἐκπροσώπων τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τοῦ Ἰσλάμ καὶ διαφόρων χριστιανικῶν “ὁμολογιῶν”**» (20-12-2001). *Περιοδικὸ «Ἐπισκεψις»* 603 (2001) 15. **Βλ.** και: https://anti-ecumenist.blogspot.com/2012/09/blog-post_6232.html.**

21. «**Ἐὰν ἐν τοῖς ματρικίοις, ἤγουν ἐν ταῖς καθέδραις, ἐπίσκοπος ἀμελῆς γένηται κατὰ τῶν αἰρετικῶν, ὑπομνησθεῖν ἀπὸ τῶν γεινιῶντων ἐπιμελῶν ἐπισκόπων, καὶ ὑποδειχθεῖν αὐτῷ ἡ ἰδία περιφρόνησις πρὸς τὸ μὴ ἔχειν ἀπολογίαν· ἐὰν δέ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπομνησθῆ, ἐντὸς μηνῶν ἕξ, ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ διάγων, μὴ τῶν ὀφειλόντων εἰς τὴν καθολικὴν ἐνότητα ἐπιστραφῆναι τὴν φροντίδα ποιήσῃται, τῷ τοιοῦτῳ μὴ συγκοινωνηθῆ, ἕως οὗ τοῦτο πληρῶσῃ. Εἰ δὲ ὁ ἐπεξεργαστὴς εἰς τοὺς αὐτοὺς τόπους μὴ παραγένῃται, τῷ ἐπισκόπῳ μὴ ἐπιγραφῆ». **Σύνδος Καρθαγένης, Κανόνας ΡΚΓ (ἢ ΡΛΒ στο Πηδάλιο).** **Βλ.** και Κανόνα ΡΚΑ (ἢ ΡΛΑ στο Πηδάλιο). [https://el.orthodoxwiki.org/Σύνδος_Καρθαγένης_\(κανόνες\)](https://el.orthodoxwiki.org/Σύνδος_Καρθαγένης_(κανόνες)).**

22. «**Τρίτο πάλι εἶδος ἀθεΐας, πὺ δὲν βρῖσκεται καὶ πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω πονηρὴν δυάδα, εἶναι τὸ νὰ παραιτῆται κανεὶς νὰ ἀναφέρῃ τὰ δόγματα περὶ Θεοῦ καὶ λόγῳ τῆς ἀνευλαβοῦς εὐλάβειας νὰ μὴ θέλῃ καθόλου νὰ τὸν ὑμνῆ ἀπὸ αὐτὰ, πὺ εἶναι ἀνώτερα ἀπὸ τὴν διάνοια πολλῶν... εἶναι ἐπίσης τὸ νὰ μὴ ἐξηγῆ τίς θεολογίες τῶν ἱερῶν πατέρων σὲ ὅσους δὲν γνωρίζουν, ἀλλὰ νὰ τίς ἀπορρίπτῃ καὶ ἀθετῆ...». - Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς, *Πρὸς Διονύσιον*, ΕΠΕ 4, 404-412. ΕΧ. 2, 479-483, Ἀντιγραφὴ ἀπὸ τὸ *Παλαμικὸν Ταμεῖον* τοῦ Ἱερομονάχου Βενεδίκτου Νέα Σκῆτη - Ἅγιον Ὅρος Ἔκδοσις 2008, σελ. 95-97. <https://katanixi.gr/poikila/ta-tria-eidi-tis-atheias-kata-ton-agio-grigorio-ton-palama/>.**

23. «**Διότι αὐτὸ κατεξοχὴν εἶναι ἡ εἰρήνη, ὅταν δηλαδὴ ἀποκόπτεται αὐτὸ πὺ ἔχει ἀσθενήσει, ὅταν ἀποχωρίζεται αὐτὸς πὺ στασιάζει. Διότι μόνον ἔτσι εἶναι δυνατόν νὰ ἐνωθῆ ὁ οὐρανὸς μὲ τὴ γῆ. Διότι καὶ ὁ γιατρὸς ἔτσι διασώζει τὸ ὑπόλοιπο σῶμα, ὅταν ἀποκόψῃ δηλαδὴ τὸ μέλος ἐκεῖνο πὺ**

δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεραπευτεῖ. **Διότι δὲν εἶναι παντοῦ καλὸ ἡ ὁμόνοια, διότι καὶ οἱ ληστὲς συμφωνοῦν μεταξύ τους.** Ἐπομένως ὁ πόλεμος δὲν εἶναι ἔργο τῆς πρόθεσης τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν γνώμη τῶν ἀνθρώπων. **Διότι ὁ Κύριος ἤθελε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ συμφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν εὐσέβεια.** Ἐπειδὴ ὁμως ἐκεῖνοι στασιάζουν, γίνεται πόλεμος». - Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος *Ὁμιλία ΛΕ* στὸ κατὰ Ματθαῖον, ἔκδ. ΕΠΕ τόμος 10 σελ. 492-494. <https://www.sostis.gr/blog/item/4685-orthodoksia-stasi=se-airesi-xrysostomou>. **Βλ.** <https://www.sostis.gr/blog/item/1041-den-einai-pantou-i-omonoia-kalo-yparxi-kai-i-kalos-diachorismos>.

24. «Σὲ κανένα νὰ μὴ δίνεις ἀφορμὴ ἀντιδικίας καὶ φιλονεικίας, οὔτε στὸν Ἰουδαῖο, οὔτε στὸν ἐθνικὸ· ἀλλ' ἂν κάπου δεῖς ὅτι ζημειώνεται ἡ εὐσέβεια, νὰ μὴν προτιμήσεις τὴν ὁμόνοια ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ νὰ σταθεῖς γενναῖα μέχρι θανάτου· καὶ οὔτε ἔτσι νὰ πολεμᾷς μὲ τὴν ψυχὴ, οὔτε νὰ ἀποστρέφεις τὴν γνώμη, ἀλλὰ νὰ μάχεσαι μόνο μὲ τὰ πράγματα. Γιατὶ αὐτὸ σημαίνει, "ὅσο ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς, νὰ ἔχετε εἰρηνικὲς σχέσεις μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους". **Καὶ ἂν ἐκεῖνος δὲν εἰρηνεῖ, ἐσὺ νὰ μὴ γεμίσεις τὴν ψυχὴ σου μὲ πάθος, ἀλλὰ νὰ εἶσαι φίλος ὡς πρὸς τὴν διάθεση, πρᾶγμα ποὺ προανέφερα, χωρὶς νὰ προδίδεις πουθενὰ τὴν ἀλήθεια.** - Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, *Εἰς Ῥωμαίους* 22, 2, ΕΠΕ 17,493, *Patrologiae Graecae Cursus Completus*, J.P.Migne. τόμος 60, στήλη 611 (P.G. 60, 611). <https://archive.org/details/patrologiaecurs28hopfgoog/page/611/mode/2up>. Πηγή: <https://www.sostis.gr/blog/item/4685-orthodoksia-stasi=se-airesi-xrysostomou>.

25. «Καὶ τῆς μὲν ἔχθρας οὐκ ἐπηνέσαμεν, τοῦ ζήλου δὲ ἀπεδεξάμεθα κρείσσων γὰρ ἐμπαθοὺς ὁμονοίας ἢ ὑπὲρ εὐσεβείας διάστασις». - Ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος, ΕΠΕ 1, 246, 19, Λόγος στ', *Εἰρηνικός, ἐπὶ τῇ ἐνώσει τῶν μοναζόντων, μετὰ τὴν σιωπὴν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ*, στ. 11. https://el.wikisource.org/wiki/Εἰρηνικός,_επί_τῆ_ενώσει_των_μοναζόντων,_μετά_τῆν_σιωπὴν,_επί_παρουσία_του_πατρὸς_αυτοῦ.

26. Ἄρθρο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Θεοδώρου Ζήση (10/6/2020) μὲ τίτλο «Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνώνει, δὲν διαιρεῖ: Ἡ νέα διαιρετικὴ ἐνέργεια τοῦ πατριάρχου Βαρθολομαίου», ἐνότητα 3 - «Ἡ ἀποκοπὴ τῶν αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν δὲν βλάπτει τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας»: <https://katanixi.gr/oikoymenismos/p-theodoros-zisis-to-agio-pneuma-enonei/>. **Βλ.** <https://www.romfea.gr/katigories/10-apopseis/37537-to-agio-pneuma-enonei-den-diarei>.

27. «Ἡ ἀλήθεια φέρνει τὴν εἰρήνη. [...] Κανείς νὰ μὴν νομίσει ὅτι κάθε εἰρήνη εἶναι ἀγαπητὴ, γιατί γνώρισα ἐπανάσταση καλὴ, ὅπως καὶ ὁμόνοια πολὺ βλαβερή. Δὲν εἶναι κάθε εἰρήνη ἄσφογη καὶ καλὴ, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς εἶναι ἐπισηφελὲς καὶ μακριὰ ἀπὸ τὴν Θεῖα ἀγάπη ἰδιαίτερα ἂν εἰρηνεύουμε καὶ συμφωνοῦμε στὴν κατάλυση τῆς ἀλήθειας. Ὑπάρχει πόλεμος ἀγνός καὶ εἰρήνη πιὸ ὀδυνηρὴ ἀπὸ κάθε φονικὴ μάχη». - Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως, «*Τὸ γνῶθι σαυτόν*», Ἐνότητα «ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ», κεφάλαιο 6 - «Ἀρετὲς τοῦ συναισθηματικοῦ», παράγραφος 22 - «Περὶ εἰρηνοποιοῦ», παράγραφος 23 - «Περὶ εἰρήνης τοῦ Θεοῦ», σελ. 161-162. <https://greekdownloads2.files.wordpress.com/2021/06/agios-nektarios.-to-gnw8i-sauton.pdf>.

28. «Ῥωμαιοκαθολικοὶ καὶ Ὀρθόδοξοι, Προτεστάνται καὶ Ἑβραῖοι, Μουσουλμάνοι καὶ Ἰνδοί, Βουδιστὰι καὶ Κομφουκιανοί... θὰ πρέπει νὰ συντελέ-

σουμε ὅλοι μας στὴν προώθηση τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν τοῦ οἰκουμενισμοῦ, τῆς ἀδελφωσύνης καὶ τῆς εἰρήνης. **Τ**οῦτο ὅμως θὰ μπόρεση νὰ γίνη μόνον ἐὰν εἴμεθα ἠνωμένοι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἐνὸς Θεοῦ». **Π**εριοδικὸ Ἐπίσκεψις, ἀριθ. 511 (30/11/1994), σελ. 28, Γενεὴ 1994. **Β**λ. καὶ κείμενο μὲ τίτλο Ὁ Οἰκουμενισμός, ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Παρακλητοῦ, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς 2004, ἐνότητα «Ἡ διαθρησκειακὴ ἐξέλιξη τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»: <https://alopsis.gr/alopsis/oikoumen.htm>.

29. Δοξολογία στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὴν Κωνσταντινούπολη, 28/11/2006. Βίντεο μὲ τίτλο «Papal Voyage to Ecumenical Patriarchate - Doxology of Tha...»: <https://youtu.be/OL5G2lYrTvI> (19:32). **Β**ίντεο μὲ τίτλο «ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ 28 NOE. 2006 ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ Ο Α΄ & ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ Ο ΙΣΤ΄»: <https://youtu.be/LxT30rxghs0> (25:15)

30. Θεία Λειτουργία στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὴν Κωνσταντινούπολη, 30/11/2014. **Β**ίντεο μὲ τίτλο «Pope Francis in Turkey - Divine Liturgy and Common Declaration - 2014.11.30»: <https://youtu.be/nTNoYxwMqo> (2:50:10) **Β**λ. καὶ παραπομπὴ νούμερο 10.

31. «Φεύγετε καὶ ὑμεῖς, ἀδελφοί, τὴν πρὸς τοὺς ἀκοινωνήτους κοινωνίαν καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν ἀμνημονεύτων. **Ἴ**δε, ἐγὼ Μάρκος ὁ ἁμαρτωλός, λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μνημονεύων τοῦ πάπα ὡς Ὁρθοδόξου ἀρχιερέως, ἔνοχος ἐστὶν πάντα τὰ τῶν Λατίνων ἐκκληρωῶσαι, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς κουρᾶς τῶν γενειῶν καὶ ὁ λατινοφρονῶν μετὰ τῶν Λατίνων κριθήσεται καὶ ὡς παραβάτης τῆς πίστεως λογισθήσεται». - **Ἁ**γιος Μάρκος Εὐγενικός, Ἄνδρ. Δημητράκοπούλου, Ὁρθόδοξος Ἑλλάς, σελ. 104. <https://anemi.lib.uoc.gr/metadata/2/5/3/metadata-01-0001410.tkl>. **Β**λ. καὶ Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου Παπαδάκη, *Οἱ ἀγῶνες τῶν μοναχῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας*, β' ἔκδοση - Ἱ. Μ. Ἁγίας Ἀναστασίας Ρωμαίας, Ρέθυμνο 2008, Μέρος 2, Κεφάλαιο 4 - «Οἱ ἀγῶνες τῶν μοναχῶν ἐναντίον τῆς ἐνώσεως στὴν Σύνοδο τῆς Φλωρεντίας (1439) μὲ τοὺς Λατίνους», παράγραφος 1 - «Ἡ ψευδένωσις τῆς Φλωρεντίας καὶ οἱ ἄμεσες ἀντιδράσεις», σελίδα 298.